

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 34/12
Λουξεμβούργο, 28 Μαρτίου 2012

Απόφαση στην υπόθεση T-123/09
Ryanair κατά Επιτροπής

Το Γενικό Δικαστήριο επικυρώνει τις αποφάσεις της Επιτροπής με τις οποίες αυτή χαρακτήρισε ως παράνομο το δάνειο που το ιταλικό κράτος χορήγησε στην Alitalia, αλλά ενέκρινε την πώληση των περιουσιακών της στοιχείων

Η Alitalia SpA είναι εταιρία αεροπορικών μεταφορών η οποία ανήκει κατά ποσοστό 49,9 % στο ιταλικό κράτος¹. Μετά από διάφορες ανεπιτυχείς προσπάθειες ανάκαμψης της χρηματοοικονομικής κατάστασης της Alitalia, οι ιταλικές αρχές αποφάσισαν, το 2006, να πωλήσουν τα μερίδια συμμετοχής τους. Το 2008, το κράτος χορήγησε στην Alitalia δάνειο 300 εκατομμυρίων ευρώ και της έδωσε τη δυνατότητα να το καταλογίσει στα ίδια κεφάλαιά της. Η Alitalia, η οποία τελούσε σε κατάσταση παύσεως πληρωμών τέθηκε υπό έκτακτη διαχείριση² και μια τράπεζα ορίστηκε ως ανεξάρτητος πραγματογνώμονας προκειμένου να εξακριβωθεί η συμβατότητα της τιμής πωλήσεως των περιουσιακών στοιχείων σε σχέση με την αγοραία τιμή. Η προσφορά της Compagnia Aerea Italiana («CAI»), που είχε υποβληθεί για την αγορά ορισμένων περιουσιακών στοιχείων της Alitalia, σε απάντηση στη σχετική προς τούτο πρόσκληση για την υποβολή προσφορών, διαβιβάστηκε στην Επιτροπή από τις ιταλικές αρχές.

Η Επιτροπή κίνησε κατόπιν αυτού επίσημη διαδικασία έρευνας σχετικά με τα μέτρα που αφορούσαν το δάνειο και τη δυνατότητα καταλογισμού του ποσού του εν λόγω δανείου στα ίδια κεφάλαια. Διαπίστωσε, με μια **πρώτη απόφαση**, ότι το **δάνειο** συνιστούσε παράνομη κρατική ενίσχυση ασύμβατη προς την κοινή αγορά, καθόσον παρείχε ένα οικονομικό πλεονέκτημα μέσω κρατικών πόρων το οποίο δεν θα είχε χορηγηθεί από έναν ενημερωμένο ιδιώτη επενδυτή. Η Επιτροπή διέταξε κατά συνέπεια την ανάκτηση της ενισχύσεως αυτής από την Alitalia³.

Με μια **δεύτερη απόφαση**, η Επιτροπή έκρινε ότι το μέτρο που αφορούσε την **πώληση περιουσιακών στοιχείων** της Alitalia δεν συνεπαγόταν τη χορήγηση κρατικής ενισχύσεως στους αγοραστές της τελευταίας αυτής, με την επιφύλαξη της απόλυτης τηρήσεως των δεσμεύσεων εκ μέρους των ιταλικών αρχών, σύμφωνα με τις οποίες η πώληση των περιουσιακών στοιχείων θα πραγματοποιούνταν στην αγοραία τιμή. Περαιτέρω, η Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι η διαδικασία έκτακτης διαχειρίσεως στην οποία είχε υποβληθεί η Alitalia δεν συνεπαγόταν, ούτε αυτή, τη χορήγηση ενισχύσεως υπέρ των αγοραστών⁴. Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η διαδικασία που έθεσε σε εφαρμογή η Ιταλία δεν συνεπαγόταν οικονομική συνέχεια μεταξύ της Alitalia και των αγοραστών των περιουσιακών της στοιχείων – λαμβανομένων υπόψη της

¹ Το Γενικό Δικαστήριο έχει ήδη επανειλημμένως ασχοληθεί με την κατάσταση της Alitalia: το 2000, με την απόφασή του της 12ης Δεκεμβρίου 2000 ([T-296/97](#), «απόφαση Alitalia I»), ακύρωσε την απόφαση της Επιτροπής του 1997 σχετικά με την ανακεφαλαιοποίηση της Alitalia ([97/789/CE](#)). Το 2008, με την απόφασή του της 9ης Ιουλίου 2008 ([T-301/01](#), «απόφαση Alitalia II») (βλ. [Ανακοινωθέν Τύπου](#)), επικύρωσε την απόφαση της Επιτροπής του 2001 σχετικά με την αναδιάρθρωση της Alitalia ([2001/723/CE](#)).

² Η διαδικασία αυτή εφαρμόζεται στην Ιταλία στις προβληματικές επιχειρήσεις που ασκούν τη δραστηριότητά τους στον τομέα των ουσιαστών δημοσίων υπηρεσιών, προτού αυτές κηρυχθούν αφερέγγυες, και καθιστά δυνατή τη χρηματοοικονομική εξυγίανση της επιχείρησης μέσω της μεταβίβασης των περιουσιακών της στοιχείων. Η δυνατότητα αυτή συνοδεύεται ωστόσο από την υποχρέωση εξακριβώσεως, από ανεξάρτητο πραγματογνώμονα, του αν το τίμημα της πωλήσεως των οικείων περιουσιακών στοιχείων είναι σύμφωνο με την αγοραία τιμή.

³ Απόφαση 2009/155/EK, της 12ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με το δάνειο 300 εκατ. ευρώ που χορήγησε η Ιταλία στην εταιρεία Alitalia C 26/08 (πρώην NN 31/08) (EE L 52, σ. 3).

⁴ [Απόφαση C \(2008\) 6745](#), της 12ης Νοεμβρίου 2008, που έχει ως αντικείμενο την κρατική ενίσχυση N 510/2008 – Ιταλία – Πώληση των περιουσιακών στοιχείων της αεροπορικής εταιρείας Alitalia (μη δημοσιευθείσα στην ΕΕ).

εκτάσεως της πώλησεως των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων και της καταμήσεως των προσφορών που υπέβαλαν οι εν λόγω αγοραστές – και ότι η πώληση αυτή δεν είχε ως αποτέλεσμα ούτε την καταστρατήγηση της υποχρεώσεως ανακτήσεως της ενισχύσεως ούτε τη χορήγηση κρατικών ενισχύσεων στους αγοραστές της Alitalia.

Έχοντας υποβάλει διάφορες καταγγελίες στην Επιτροπή συγχρόνως με άλλες αεροπορικές εταιρίες και την Ευρωπαϊκή ένωση αεροπορικών εταιρειών χαμηλού κόστους (ELFAA), η Ryanair ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει τις δύο αυτές αποφάσεις της Επιτροπής.

Το Γενικό Δικαστήριο εξετάζει, πρώτον, **την απόφαση σχετικά με την πώληση των περιουσιακών στοιχείων**. Με την εκδοθείσα σήμερα απόφασή του, διευκρινίζει ότι η Επιτροπή ήταν αρμόδια να εκδώσει μια τέτοια απόφαση η οποία, ενώ διαπιστώνει τη μη ύπαρξη κρατικής ενισχύσεως, λαμβάνει υπόψη τις δεσμεύσεις που ανέλαβε το ιταλικό κράτος, καθόσον οι δεσμεύσεις αυτές αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα του κοινοποιηθέντος μέτρου.

Το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η Επιτροπή είχε σχηματίσει την πεποίθηση ότι η πώληση θα πραγματοποιούνταν στην αγοραία τιμή. Απορρίπτει, κατά συνέπεια, τα επιχειρήματα της Ryanair ότι η Επιτροπή διενήργησε ανεπαρκή ή ελλιπή εξέταση κατά το προκαταρκτικό στάδιο εξετάσεως και ότι θα έπρεπε να κινήσει επίσημη διαδικασία έρευνας επί της πώλησεως των περιουσιακών στοιχείων, για να εξακριβώσει αν ενδεχομένως υπήρχαν άλλες επιλογές πέραν της πώλησεως των περιουσιακών στοιχείων.

Το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει επίσης το επιχειρήμα της Ryanair ότι η πώληση, στον βαθμό που εμμέσως υπέκειτο στην προϋπόθεση περί (ιταλικής) ιθαγένειας του αγοραστή, είχε ως αποτέλεσμα μείωση του τιμήματος. Θεωρεί, αντιθέτως, ότι η Επιτροπή εξακρίβωσε ότι η πρόσκληση για την εκδήλωση ενδιαφέροντος δεν περιείχε καμία ρήτρα ενέχουσα δυσμενείς διακρίσεις που να στηρίζεται στην ιθαγένεια των υποβαλλόντων προσφορά και ότι είχε αποτελέσει αντικείμενο ευρείας δημοσιότητας τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο.

Το Γενικό Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι η Επιτροπή είχε θεωρήσει ότι η διαδικασία πώλησεως των περιουσιακών στοιχείων μαζί με την πρόσκληση για την εκδήλωση ενδιαφέροντος δεν χαρακτηριζόταν από μόνη της από επαρκή βαθμό διαφάνειας για να εξασφαλιστεί ότι τα περιουσιακά στοιχεία θα μεταβιβάζονταν στην αγοραία τιμή. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή έλεγξε αν η προσφορά είχε αποτελέσει αντικείμενο ανεξάρτητης αξιολογήσεως, προκειμένου να βεβαιωθεί ότι η προταθείσα τιμή δεν ήταν χαμηλότερη από τη αγοραία. Επιπλέον, η Επιτροπή όντως έλεγξε ότι η διαδικασία παρείχε τις αναγκαίες εγγυήσεις που μπορούσαν να εξασφαλίσουν ότι η πώληση θα πραγματοποιούνταν στην αγοραία τιμή.

Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο επιβεβαιώνει ότι η Επιτροπή ορθώς έκρινε ότι δεν υπήρχε οικονομική συνέχεια μεταξύ της Alitalia και της CAI και ότι στην τελευταία αυτή δεν είχε παρασχεθεί κανένα πλεονέκτημα, καθόσον είχαν ληφθεί όλα τα μέτρα προκειμένου η μεταβίβαση να πραγματοποιηθεί με τίμημα που δεν θα είναι μικρότερο από την αγοραία τιμή.

Δεύτερον, κατόπιν της εξετάσεως της **αποφάσεως επί του δανείου**, το Γενικό Δικαστήριο θεωρεί ότι η Ryanair – μολονότι είχε ενεργό ρόλο στη διαδικασία εκδόσεως της αποφάσεως αυτής – δεν απέδειξε ότι το γεγονός ότι διατάχθηκε η ανάκτηση της ενισχύσεως από την Alitalia (και όχι από την CAI) είχε επηρεάσει ουσιωδώς την ανταγωνιστική της θέση. Συνεπώς, η Ryanair δεν απέδειξε ότι η απόφαση αυτή την αφορά ατομικά.

Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει την προσφυγή της Ryanair και επικυρώνει έτσι τις αποφάσεις της Επιτροπής.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησής της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού

Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582